

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/729/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5706208532
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5706208532.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: D. U., nar. XX. X. XXXX, bytom E., M. S. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom so sídlom E., kpt. F. X proti odporcovi: Milan Michalík AUTO ALLES, so sídlom Turany, Trusalová 1002/22, IČO: 14 186 209, zastúpenému JUDr. Jiřím Zátopkom, advokátom so sídlom E., P. X, o zaplatenie 7 966,54 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 9C/171/2006-641 zo dňa 24. 9. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia 7 966,54 eur (240 000,- Sk) s príslušenstvom z toho dôvodu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že by osobné motorové vozidlo, ktoré mu bolo zadržané orgánmi polície a neskôr vydané inému subjektu, bolo tým vozidlom, ktoré mu bolo odpredané navrhovateľom, a teda, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy, toto vozidlo malo vady. Navrhovateľ tak nepreukázal absolútnu neplatnosť kúpnopredajnej zmluvy, spočívajúcu v tom, že kupoval vozidlo od nevlastníka. Predmetom kúpy a predaja bolo osobné motorové vozidlo Audi A3 1,8 Quattro, rok výroby 1997, ktoré v čase predaja malo ŠPZ BN 676 AL. Zaplatená bola kúpna cena 240 000,- Sk. Právne vec posúdil prvostupňový súd v zmysle ust. § 597 ods. 2 OZ, § 39 OZ, resp. § 457 OZ.

Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal prostredníctvom zástupcu odvolanie navrhovateľ. Konštatoval, že prvostupňový súd v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav, avšak dospel k nesprávnym skutkovým záverom, ktoré následne nesprávne právne posúdil. Takéto závery sú podľa odvolateľa v priamom rozpore s doposiaľ vykonaným dokazovaním, pričom z odôvodnenia rozsudku nie je dostatočne zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s už vykonanými dôkazmi, ktoré skutočnosti a na základe ktorých dôkazov mal konajúci súd za preukázané, čo podľa neho vedie k nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Odvolateľ má za to, že rozsudok prvostupňového súdu sa zároveň odchyľuje od právnych názorov odvolacieho súdu, ktoré boli vyjadrené v rámci viacerých (štyroch) uznesení odvolacieho súdu, ktorý zakaždým zrušil predchádzajúce rozhodnutia súdu o veci. Navrhovateľ sa nestotožnil s konštatovaním prvostupňového súdu o tom, že v predmetnej veci má dôkaznú povinnosť výlučne navrhovateľ, a to z dôvodu, že v danej veci sa jedná o sporové konanie, v rámci ktorého dochádza k uplatňovaniu zásady kontradiktórnosti konania, v zmysle ktorej sú účastníci konania povinní nimi tvrdené skutočnosti preukázať jednotlivými dôkazmi, ktoré predložia v rámci vedeného konania, resp. ktorých vykonanie v rámci predmetného konania navrhnú. Navrhovateľ je toho názoru, že zo strany

odporcu nedošlo k predloženiu žiadnych relevantných dôkazov preukazujúcich neexistenciu nároku navrhovateľa, pričom odporca sa obmedzil výlučne na popieranie tvrdení, ktoré urobil navrhovateľ a ktoré podľa názoru jeho aj riadne preukázal. Navrhovateľ súhlasí s konštatovaním súdu o tom, že predmetný nárok, ktorý si uplatňuje, je potrebné posudzovať ako nárok z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, pričom sa však navrhovateľ nestotožňuje s posudzovaním tohto nároku v súlade s ust. § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka a navrhovateľovi nie je zrejme, na základe akých skutočností dospel prvostupňový súd k záveru, že medzi navrhovateľom ako kupujúcim a odporcom ako predávajúcim došlo dňa 6. 9. 2004 k platnému uzavretiu kúpnopredajnej zmluvy, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo Audi A3 1,8 Quattro, nakoľko prvostupňový súd posudzoval nároky z titulu odstúpenia od zmluvy. Podľa odvolateľa jednoznačne z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pri uzatváraní kúpnopredajnej zmluvy navrhovateľom ako kupujúcim a odporcom ako predávajúcim, tento nemohol byť vlastníkom vyššie uvedeného motorového vozidla, nakoľko toto vozidlo bolo odcudzené dňa 25. 8. 2003 obchodnej spoločnosti BPT Leasing, s.r.o.. Takáto kúpna zmluva je potom absolútne neplatná v súlade s ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Odvolateľ namietal, že prvostupňový súd mal byť viazaný v zmysle ust. § 135 ods. 2 O.s.p. o tom, že uznesením ORPZ v Banskej Bystrici zo dňa 26. 6. 2006 ČVS: OUJP-537/20-BB-2003, ktorým ako príslušný orgán Okresné riaditeľstvo Banská Bystrica konštatoval, že motorové vozidlo zn. Audi A3 1,8i Quattro bolo predmetom trestného činu krádeže a toto bolo odcudzené obchodnej spoločnosti BPT Leasing, a.s. Bratislava dňa 24. 8. 2003. Pokiaľ prvostupňový súd hodnotil dôkazy označené odporcom o tom, že vozidlo bolo totožné s tým, ktoré bolo deklarované aj v dokladoch a poukazoval pritom na rozhodnutie colných orgánov o prepustení motorového vozidla do colného režimu voľného obehu, resp. na rozhodnutie Okresného úradu Bánovce nad Bebravou z 5. 11. 2003, ako aj odborného posudku o overení pôvodnosti vozidla spoločnosti TRANS HOLDING GROUP Slovakia, overovacia stanica Ing. P., W., má pochybnosti o hodnovernosti týchto dôkazov k preukázaniu totožnosti motorového vozidla s tým, ktoré podľa dokladov predával odporca navrhovateľovi. Poukazoval na to, že Colný úrad v Nitre, ani Okresný úrad Bánovce nad Bebravou nevykonávali fyzickú prehliadku dovezeného motorového vozidla, resp. spochybnil odborný posudok, ktorý bol vyhotovený obchodnou spoločnosťou TRANS HOLDING GROUP Slovakia a nie príslušným štátnym orgánom. Tento posudok spochybnil tiež z dôvodov, že dňa 16. 7. 2004 bola vykonaná prehliadka STK vozidla v Prešove a v ten istý deň mal byť vydaný odborný posudok na pracovisku overovacej stanice Ing. P. vo W.. Totožnosť predaného a zaisteného vozidla odvodzoval odvolateľ tiež zo zistenia polície SRN, kde z listu zo dňa 1. 2. 2006 je zrejme, že zadržané vozidlo malo posledných päť čísiel zo série čísiel VIN prerazených. Z uvedeného vyplýva, že k prerazeniu VIN čísla karosérie predmetného motorového vozidla muselo dôjsť ešte v čase pred jeho zadržaním orgánmi PZ SRN. Navrhovateľovi nie je zrejme, na základe akej právnej skutočnosti, z akého právneho dôvodu alebo za akým účelom by malo z jeho strany dôjsť k pozmeňovaniu identifikačného čísla VIN u predmetného vozidla, nakoľko bolo kúpené na základe uzatvorenej kúpnopredajnej zmluvy a kúpna cena bola zo strany navrhovateľa odporcovi riadne vyplatená. To, že sa jednalo o totožné vozidlo, ktoré bolo dovezené na územie Slovenskej republiky D. C., a tým, ktoré bolo skúmané Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Košice, dosvedčuje aj nájdenie typovej nálepky na vozidle, kde bolo možné pozorovať identifikačné číslo VIN: WAUZZZ8LZVA090034. Podľa názoru navrhovateľa odporca nijakým spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že motorové vozidlo Audi A3 zaistené dňa 24. 4. 2006 ORPZ v Michalovciach je odlišné od motorového vozidla, ktoré odporca ako predávajúci na základe kúpnopredajnej zmluvy 6. 9. 2004 mal predat' navrhovateľovi. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu, návrhu vyhovel a zaviazal odporcu aj k náhrade trov konania, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Ako vyplynulo z návrhu, spisového materiálu a preskúmaného rozsudku, účastníci dňa 6. 9. 2004 uzatvorili kúpnopredajnú zmluvu č. 4903/04/V, na základe ktorej navrhovateľ odkúpil ojazdené motorové vozidlo Audi A3, 1,8i Quattro, rok výroby 1997 za kúpnu cenu 240 000,- Sk, ktorá bola zaplatená predávajúcemu v hotovosti pri podpise zmluvy. Motorové vozidlo malo VIN číslo WAUZZZ8LZVA090034, číslo motora AJQ044609. Dňa 28. 9. 2005 bolo osobné motorové vozidlo, ktoré užíval navrhovateľ, zadržané policajnými orgánmi SRN s odôvodnením, že číslo VIN na vozidle nie je možné používať,

nakoľko v SRN toto vozidlo bolo vyradené z prevádzky. Navrhovateľovi bolo doporučené, aby požiadal o pridelenie iného čísla VIN k predmetnému motorovému vozidlu. Po odovzdaní vozidla Okresnému riaditeľstvu policajného zboru Michalovce pre podozrenie z falšovania identifikačného čísla karosérie vozidla VIN bolo toto zaistené a po vykonaní expertízy Kriminalisticko-expertíznym ústavom PZ Košice po potvrdení, že vykazuje znaky pozmeňovania VIN čísla a čísla motora, vydané pôvodnému majiteľovi BPT leasing, s.r.o.. Na základe týchto skutočností žiadal navrhovateľ od odporcu vrátiť zaplatenú kúpnu cenu s tým, že kúpno predajná zmluva v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná a požadované plnenie má odporca poskytnúť ako bezdôvodné obohatenie (§ 451, § 457 OZ). Odporca sa pred súdom bránil, že zadržané osobné motorové vozidlo a následne vydané spoločnosti BPT Leasing, s.r.o. nebolo totožné s vozidlom, ktoré bolo navrhovateľovi odpredané dňa 6. 9. 2004. Navrhovateľovi podľa neho bolo odpredané to motorové vozidlo, ktoré podľa čísla VIN a motora bolo identifikované v jednotlivých dokladoch. Prvostupňový súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie jednak oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ale aj vypočutím účastníkov a svedkov. V tejto súvislosti navrhovateľ sa snažil zdokumentovať čo sa dialo s vozidlom po jeho zadržaní 28. 9. 2005 políciou Spolkovej republiky Nemecko, odporca skôr poukazoval na dôkazy, ktoré mapovali „život“ vozidla do dňa jeho predaja 6. 9. 2004. Prvostupňový súd hodnotil kúpno predajnú zmluvu, správy polície SRN o zaistení vozidla z 28. 9. 2005, potvrdenie o odovzdaní vozidla, úradný záznam o predbežnom zaistení veci, list ORPZ Michalovce zo dňa 6. 6. 2006, oboznámenie sa so zapožičaným spisom ORPZ Banská Bystrica ČVS: OUJP-537/20-BB-2003, oznámenie Colného úradu Nitra z 27. 7. 2010, rozhodnutie Okresného úradu v Bánovciach nad Bebravou 5. 11. 2003, list Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Trenčíne z 1. 12. 2010, kópiou colného spisu o prepustení osobného motorového vozidla do voľného obehu, odborným posudkom o overovaní pôsobnosti vydaného medzinárodnou overovacou sieťou THG, overovacia stanica Ing. P., W., z čoho vyplynulo, že dňa 24. 8. 2003 v Banskej Bystrici došlo k odcudzeniu osobného motorového vozidla, odstavenému na betónových pilieroch bez kolies Audi A3 1,8T Quattro šedej metalízy, evidenčné číslo SE 457 AM, výrobné číslo karosérie WAUZZZ8LZYA019279, výrobné číslo motora 040439, rok výroby 1999 spoločnosti BPT Leasing, a.s. so sídlom Bratislava. Páchateľ tohto trestného činu zistený nebol, takisto ani vypátrané osobné motorové vozidlo. Zo spisu Colného úradu Nitra vyplynulo, že rozhodoval o prepustení dovezeného vozidla do voľného režimu, pričom vývozcom bol S. V., SRN, dovozca D. C., S., predmetom dovozu bolo osobné motorové vozidlo Audi A3, číslo karosérie WAUZZZ8LZVA090034, rok výroby 1997 striebornej farby. V spise sa nachádza colné vyhlásenie, kúpna zmluva uzatvorená v Nemecku, záznam o zistenom technickom stave vozidla, zápis o poškodení vozidla, potvrdenie o prepustení vozidla do navrhovaného (voľného) režimu zo dňa 20. 10. 2003. Následne bolo rozhodnutím Okresného úradu v Bánovciach nad Bebravou dňa 5. 11. 2003 vyhovieť žiadosti o schválenie technickej spôsobilosti jednotlivito dovezeného motorového vozidla Audi A3 1,8i Quattro s tým, že technická prehliadka bola vykonaná 5. 11. 2003 a vydaný bol technický preukaz SA 412432. Následne na dopravnom inšpektoráte bola vozidlu pridelená ŠPZ BN 676 AL. Vozidlo bolo zaevidované dňa 12. 11. 2003, dňa 7. 9. 2004 bola vykonaná kontrola výrobných čísiel podvozku (karosérie) a motora so záverom, že po kontrole identifikačných znakov vozidla výrobné čísla súhlasia. Jedná sa o záznam Dopravného inšpektorátu PZ v Michalovciach, na základe čoho bolo vozidlo zapísané na nového držiteľa - navrhovateľa. Prvostupňový súd mal k dispozícii aj odborný posudok o overovaní pôvodnosti vozidla vystavený pracovníkom Ing. P. vo W.. Navrhovateľ tak s odvolávaním sa na vykonané dokazovanie tvrdil, že vozidlo odňaté orgánmi policajného zboru SR a stotožnené ako kradnuté vozidlo spoločnosti BPT Leasing bolo totožné s vozidlom, ktoré mu odpredal odporca dňa 6. 9. 2004. Naopak odporca, tiež sa odvolávajúci na vykonané dôkazy súdom, tvrdí, že vozidlo, ktoré odpredával navrhovateľovi dňa 6. 9. 2004 je tým vozidlom, ktoré bolo dovezené zo SRN viackrát kontrolované štátnymi orgánmi alebo orgánmi polície, a teda totožné s tým vozidlom ako to deklarovali jednotlivé doklady od vozidla (VIN číslo WAUZZZ8LZVA090034).

V zmysle § 132 O.s.p. súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, čoho dôsledkom je, že skutkový záver sudcu vychádzajúci z vykonaných dôkazov je vecou jeho vnútorného postoja a myslenia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však neznamená ľubovôľu hodnotiaceho a ani voľnú úvahu, ktorej aplikácia prichádza do úvahy len za splnenia predpokladov uvedených v ust. § 136 O.s.p..

V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. dokazovanie, t.j. vykonávanie a hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, prostredníctvom ktorej skúma, či tvrdenia účastníkov konania sú pravdivé.

Prvostupňový súd vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia návrh zamietol a konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, teda to, že v čase uzatvorenia kúpnopredajnej zmluvy 6. 9. 2004 odpredával odporca navrhovateľovi kradnuté motorové vozidlo patriace spoločnosti BPT Leasing. Záver o tom, že účastník neuniesol dôkazné bremeno, možno urobiť vtedy, ak hodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, neumožňuje súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníkov a ani o tom, že by bolo nepravdivé. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci nebola pre nečinnosť účastníka alebo vôbec (objektívne) nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.

V prejednávanej veci súd rozhodol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v neprospech navrhovateľa, s čím sa odvolací súd stotožnil. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom vyplynulo, že D. C. zakúpila v SRN osobné motorové vozidlo Audi A3 1,8 Quatro s VIN číslom karosérie WAUZZZ8LZVA090034, číslo motora AJQ044609 (toto vyplynulo aj z listu polície SRN, ktorá potvrdila, že auto s takýmto VIN číslom bolo odhlásené z evidencie a odpredané nezistenému kupcovi). Po absolvovaní procesu colného riadenia a splnení podmienok pre zaradenie vozidla na jeho prihlásenie a používanie v Slovenskej republike mu bola pridelená ŠPZ BN 676 AL. Toto osobné motorové vozidlo bolo predmetom kúpy a predaja medzi účastníkmi dňa 6. 9. 2004. Dňa 16. 7. 2004 bol vydaný odborný posudok o overovaní pôvodnosti vozidla, ktorý konštatoval, že skúmané motorové vozidlo je tým vozidlom, ktoré je označované v dokladoch s číslom karosérie WAUZZZ8LZVA090034, číslo motora AJQ044609. Po zakúpení motorového vozidla bolo toto prepísané Dopravným inšpektorátom v Michalovciach na navrhovateľa ako jeho nového držiteľa, pridelené bolo ŠPZ MI 055 BD. Navrhovateľ motorové vozidlo podľa jeho tvrdenia používal (prevažne na cesty v zahraničí) do 28. 9. 2005, kedy bol zadržaný policajnými orgánmi SRN a kde mu bolo oznámené, že osobné motorové vozidlo s takým číslom VIN bolo v SRN vyradené z evidencie a toto číslo nie je možné ďalej používať, preto má požiadať na Slovensku o vydanie nového čísla VIN. Navrhovateľ v zmysle tohto usmernenia požiadal policajný orgán v Slovenskej republike (DI PZ SR Michalovce) o vydanie nového čísla VIN, následne však bolo zistené, že pozmeňované identifikačné údaje zakladajú podozrenie, že predmetné motorové vozidlo môže pochádzať z krádeže. Po vykonaní expertíz policajným zborom bolo vozidlo zadržané a následne odovzdané vlastníkovi BPT Leasing po tom, čo policajný orgán stotožnil toto vozidlo s ukradnutým motorovým vozidlom z roku 2003 tejto spoločnosti v Banskej Bystrici.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a príslušného spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p., pričom dospel k správnym skutkovým, aj právnym záverom. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, v zmysle ktorých navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno a z vykonaných dôkazov jednoznačne nevyplývalo, že by osobné motorové vozidlo v čase uzatvorenia kúpnopredajnej zmluvy dňa 6. 9. 2004 bolo tým osobným motorovým vozidlom, ktoré bolo zadržané orgánmi polície (v roku 2005) a následne odovzdané stotožnenému vlastníkovi BPT Leasing, s.r.o.. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., nakoľko s jeho závermi sa plne stotožnil. Z obsahu odvolania vyplynulo najmä to, že odvolateľ nesúhlasil s posúdením a vyhodnotením vykonaných dôkazov v konaní, resp. so závermi, ktoré vyplynuli pre súd. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/2004). Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004). Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd riadnym spôsobom (vykonaním navrhnutých dôkazov) zistil skutkový stav a prijal právny záver, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne zdôvodnil. Prvostupňový súd sa vyporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, jeho myšlienkový postup je v odôvodnení rozhodnutia dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V prejednávanej veci súd rozhodol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v neprospech navrhovateľa, s čím sa odvolací súd stotožnil.

Pretože odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal prvostupňový súd, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 224 ods. 4 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.